

عنوان مقاله:

نقش باغ درون شهری در شکل گیری قرارگاه های رفتاری، نمونه موردی: شهر تهران

محل انتشار:

ماهنامه باغ نظر، دوره 12، شماره 33 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مرجانه زندی - کارشناس ارشد معماری منظر، دانشکده هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

باغ از نوع متمرکز و غیر متمرکز یکی از اجزای الگوساز بافت درون شهری تهران بوده است، به این ترتیب که در ترکیب با اجزای دیگر شهری مانند مدرسه، تکیه، مزار، مسجد، سقاخانه و ... یا به صورت مجموعه ای از باغات متمرکز (لکه های سبز عمده) سنت های «تفرجدرشهر» و «زیارت- تفرج» را در شهر ثبات بخشیده است. فرضیه اصلی این نوشتار این است که ارسن های شکل گرفته در همسایگی باغات درون شهری که اغلب ریزدانه اند، دارای «چگالی رفتاری» بالاتری نسبت به پارک های شهری بزرگ مقیاس شکل گرفته در دوره ظهور مدرنیسم در تهران هستند. مزیت دیگر این باغ های درون شهری ریزدانه این است که در هماهنگی کامل با لایه مورفولوژیکی شهر تهران که متأثر از پنج رود دره مهم از شمال به جنوب شهر شکل گرفته و الگوهای سلسله مراتبی ساختاری و رفتاری تعریف شده ای را بنا به محل قرارگیری در ارتفاعات متفاوت رود دره ها (خط الرأس، خط القعر و دامنه) به علاوه پارادایم های فرهنگی جامع ایرانی - اسلامی شکل داده اند. مقاله حاضر، تلاشی در جهت تبیین نقش باغ در شکل دهی به فضاهای جمعی شهری و دسته بندی الگوهای ساختاری براساس نقش باغ در مجموعه است. بر این اساس، عنصر واسطه باغ در الگوهای ترکیبی حاصل از مطالعه منظر شهر تهران، در طول تاریخ به ویژه تا دوران پهلوی با نقش های متعددی به شرح زیر مشاهده شده است: - مبدأ پیدایش تمدن- نظرگاه- تبدیل یک عنصر نمادین منظر به باغ- باغ- یادمان اسطوره- سنت باغ وقفی- بستر سنت زیارت- تفرج

کلمات کلیدی:

باغ درون شهری، الگوهای ترکیبی، قرارگاه رفتاری، چگالی رفتاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/487582>

